

Een stap vooruit

Als de basis klopt, kun je langzamerhand de concurrentie aangaan met hoger geprijsde gitaren. We bekeken twee nieuwkomers van James Neligan die een aantal gevestigde namen wel eens de tent uit zouden kunnen werken. door Jos Kamphuis

In Gitarist 260 kon je lezen over twee mahonie Neligans van net boven de 300 euro die vanwege hun goede bespeelbaarheid, sobere maar stijlvolle uiterlijk en overtuigende klank zeer de moeite waard bleken. Die instrumenten leken een indicatie dat het met de basis wel goed zit. James Neligan is er in geslaagd om Chinezen gitaren te leren bouwen die voldoen aan westerse maatstaven. En als de basis goed is, kun je omhoog kijken.

De twee gitaren die wij testen heten LIS-A en LIS-DCFI, waarbij LIS voor Lismore staat, de naam van de serie. De LIS-A komt wat vorm betreft behoorlijk dicht in de buurt van een Taylor Grand Auditorium, terwijl de LIS-DCFI een dreadnoughtmodel is met cutaway en een element met Fishman Presys voorversterker.

Beide gitaren zijn gemaakt van dezelfde materialen, en hebben dezelfde afwerking en hetzelfde maagdelijke, moderne uiterlijk. Het bovenblad is van sparrenhout, hoewel bij het hout van de LIS-A de nerf een stuk dichter is, wat over het algemeen duidt op consistentere stijfheid en dus betere kwaliteit. Zij- en achterkant zijn van mahonie en dat geldt ook voor de bindingen, met flinterdunne stripjes licht en donker hout ertussen. Strak! De hals is eveneens van mahonie met een palissander toets en ook hier vinden we mahonie bindingen met rondom de toets een dunne witte streep. De aan de toetsrand geplaatste positiemarkeringen zijn van parelmoer en ook vanaf de zijkant zichtbaar door een onderbreking in de binding. Weer zo'n voorbeeldje van modern, sober en stijlvol. De kop is voorzien van matzwarte Grover stemmechanieken en een stukje palissander fijner waarin het J.N logo duidelijk zichtbaar is. Waar bruggen soms vrij complexe, hoekige vormen kunnen hebben, hebben de LIS-A en de LIS-DCFI een lange palissander lat met ronde en afgeplatte zijkanten. Ook weer iets wat de gitaren een duidelijk eigen karakter geeft.

Technisch gezien is het fretwerk netjes gedaan. Ik voel geen enkel scherp randje en doordat de frets wat breder zijn dan op de meeste akoestische gitaren, voelt het wat comfortabeler.

Bespeelbaarheid en geluid

De gitaren zijn licht van gewicht en voelen lekker in balans. Dat is op zich al fijn, maar de echte klapper bij de LIS-A en LIS-DCFI wordt gemaakt door de fantastische halzen. Het D-profiel ligt bij mij perfect in de hand. Het voelt vol en fors, maar niet log en zwaar. Doordat de achterkant van de halzen mat is afgewerkt, voelen ze zacht aan en blijft je hand niet 'plakken'.

De klank van de LIS-A is vrij breed en krachtig, met veel laag en hoogmidden. Het geluid spat met gemak het klankgat uit, helemaal wanneer je met plectrum speelt. Echt subtiel is het niet, maar het werkt goed en ik denk dat je er in de meeste situaties prima mee uit de voeten kunt.

Pakken we de LIS-DCFI erbij, dan wordt de klank iets minder breed, met minder laag, krachtiger en beter in balans. De bassen klinken meer gecontroleerd, maar daarmee is het geluid ook minder groots. Beide gitaren klinken hard, veel harder dan mijn Cole Clark, bijvoorbeeld, maar bij die laatste hoor je veel meer nuances in het geluid.

De LIS-DCFI is zoals gezegd voorzien van een element met voorversterker. Het Fishman Presys systeem heeft een

driebands EQ, fase-omkering en een ingebouwd stemapparaat. En ook heel fijn: hij heeft een XLR- én een jackuitgang. XLR is gebalanceerd en dus 6 dB harder, maar klikt ook vast zodat je plug niet los kan raken tijdens het spelen.

De EQ werkt heel prettig en muzikaal. Hij is zeer goed in te zetten om het geluid van de LIS-DCFI aan te passen aan je speelstijl en biedt in bijna elke stand wel een bruikbaar geluid. De klank van het uitversterkte geluid is over het algemeen erg aangenaam en praktisch. Je hoeft er weinig aan te sleutelen op een versterker of mengtafel om het goed te laten klinken in een mix.

Conclusie

De LIS-A is, mede door de afwezigheid van een element, een gitaar voor de thuisgitarist die een instrument zoekt dat beter is dan de beginnerscategorie. Het is een gitaar die makkelijk een krachtige geluid de ruimte in slingert en hij ziet er prima uit. De LIS-DCFI kan ook op het podium een uitstekende indruk achterlaten. Aan het pickupsysteem zal het in ieder geval niet liggen. Akoestisch gezien heeft de LIS-DCFI mijn voorkeur. Beide gitaren zijn natuurlijk niet het toppunt als het gaat om subtiliteit en nuance, maar behoren wel tot de eredivisie als het gaat om prijs-kwaliteitverhouding.

James Neligan heeft eerder laten zien een goed vertrekpunt voor het bouwen van prima gitaren in de vingers te hebben. Nu demonstreren ze met deze nieuwe modellen dat ze die lijn ook kunnen doortrekken naar het prijssegment dat een stapje hoger ligt. Met de goede hardware en elektronica, maar ook met de fijne ergonomie en stijlvol afgewerkte, degelijke constructie zouden ze ook in de 400-500 euro categorie wel eens blijven de plek kunnen innemen.

JAMES NELIGAN LIS-A
PRIS: € 377,-
LAND VAN HERKOMST: China
TYPE: akoestische grand auditorium
BOVENBLAD: sparran
ZI-/ACHTERKANT: mahonie
BRUG: palissander/grafiet
TOETS: palissander
HALS: mahonie
FRETS: 19
MENSUUR: 648 mm
BREEDTE TOPKAM/12E FRET: 43/53 mm
TOPKAM: grafiet
HARDWARE: Grover stemmechanieken
LAK: transparant hoogglans
DISTRIBUTIE: EMD, Brussel (B), tel. (0032) (0)2 7450970
WEBSITE: www.emdmusic.com

JAMES NELIGAN LIS-DCFI
 Als LIS-A behalve:
PRIS: € 489,-
TYPE: elektro-akoestische dreadnought met cutaway
ELEKTRONICA: piezo-element met Fishman Presys preamp

Rivalen

Blueridge BR43	€ 539,-
Taylor 114	€ 779,-
Yamaha FGX 720SC NT	€ 591,-
Fender CD-320ASCE	€ 603,-

Blueridge biedt net als James Neligan een goede prijs-kwaliteitsverhouding. De BR43 is een mooi grand auditorium-model, heeft een mahonie zij- en achterkant én is optioneel verkrijgbaar met Fishman Presys systeem. De Taylor 114 is de laagst geprijsde Taylor Grand Auditorium. Een stukje duurder, maar wél de echte. Aan klassieke merken zoals Fender en Yamaha zul je je niet snel een buil vallen. Beide dreadnoughts hebben een cutaway en een element/preamp, bij Fender hetzelfde Fishman systeem als dat van de LIS-DCFI, bij Yamaha een van eigen makelij. Opvallend is dat bij Yamaha's uit deze prijs-categorie mahonie nauwelijks als houtsoort wordt gebruikt.

TESTRESULTATEN JAMES NELIGAN LIS-A

Constructie	★★★★★
Bespeelbaarheid	★★★★★
Geluid	★★★★★
Prijs/kwaliteit	★★★★★
OORDEEL	★★★★★

 WE VONDEN GOED Prima gitaar, zeker voor het geld
 WE VONDEN NIET GOED Beetje ongecontroleerd in het laag

TESTRESULTATEN JAMES NELIGAN LIS-DCFI

Constructie	★★★★★
Bespeelbaarheid	★★★★★
Geluid	★★★★★
Prijs/kwaliteit	★★★★★
OORDEEL	★★★★★

 WE VONDEN GOED Mooi ding; klinkt uitversterkt goed
 WE VONDEN NIET GOED Voor dit geld: niets